

Nr 66.

Ankom till riksdagens kansli den 18 maj 1920 kl. 2 e. m.

*Utlåtande, i anledning av fullmäktiges i riksbanken framställning
angående uppförande på ordinarie stat av en eldare- och
två chaufförsbefattningar.*

I en till bankoutskottet avlåten, den 11 mars 1920 dagtecknad skrivelse hava fullmäktige i riksbanken bland annat hemställt, att utskottet ville föreslå riksdagen

dels medgiva att eldaren vid riksbankens huvudkontor Anders Wilhelm Johansson må från och med den 1 januari 1920 förflyttas på ordinarie stat med avlöningsförmåner lika med vaktmästares vid huvudkontoret kontanta avlöning;

dels medgiva att å riksbankens avlöningsstat vid huvudkontoret från och med år 1920 uppföra två chaufförsbefattningar, en förste och en andre chaufför med avlöning för förste chauffören lika med biträdande maskinisten och för andre chauffören lika med vaktmästare vid huvudkontoret jämte erforderliga uniforms- och arbetspersedlar;

dels och bemyndiga fullmäktige att, när de därtill finna skäl, tilldela chaufförerna lämpliga premier för sparsamhet med förbrukningsartiklar och god skötsel av materielen.

Fullmäktige anföra i ärendet följande:

»Hos utskottet vid 1919 års lagtima riksdag gjorde fullmäktige framställning om biträdande maskinistens förflyttning från arvodesstat till ordinarie stat med likställighet i avseende på den kontanta avlöningen med vice brandmästaren. Denna fullmäktiges framställning vann utskottets och riksdagens bifall.

I år har eldaren A. W. Johansson hos fullmäktige anhållit, att fullmäktige

ville göra hemställen hos riksdagen, att även han från och med ingången av 1920 måtte bli satt på ordinarie stat.

Johansson är född den 17 oktober 1881 och antogs till eldare den 31 augusti 1906. Han har alltså på fjortonde året varit i riksbankens tjänst. Under denna tid har intet varit att anmärka mot Johansson att sköta sina åligganden, utan kan han lämnas de bästa vitsord för sitt förhållande såväl inom som utom tjänsten. Det arbete Johansson för riksbanken utför, är av konstant natur, och hans befattning kan icke undvaras. Det synes fullmäktige därför billigt, att Johansson får komma i åtnjutande av den ordinarie anställningens trygghet. Vidkommande den avlöning, som vid hans förflyttning på ordinarie stat bör beredas Johansson, torde vara lämpligt, att hans avlöningsförmåner sättas lika med vad vaktmästare vid huvudkontoret kontant äger att uppbära eller 2,200 kronor, varav lön 1,500 kronor och tjänstgöringspenningar 700 kronor, jämte tre ålderstillägg å vardera 100 kronor.

För körning vid växelinkasseringar, posttransporter m. m. har riksbanken på sin tid inköpt tre bilar, och för skötseln av dessa äro två chaufförer anställda, varav den ene såsom förste chaufför har närmaste ansvaret för värden av materiel och förbrukningsartiklar. Chaufförernas sysslor bestridas sedan den 1 oktober 1909 av Bror Julius Furrer, född den 11 januari 1884, och Josef Paul Eriksson, född den 11 september 1883, enligt med dem uppgjorda kontrakt, som bestämde deras ersättning till 150 respektive 140 kronor i månaden jämte vissa beklädnadsersättningar samt premier för sparsamhet med förbrukningsartiklar och aktsamhet med materielen, till vilken ersättning sedermera kommit dels dyrtidstillägg lika med bankens övriga personal och dels sedan den 1 januari 1919 ett särskilt dagarvode av en krona. Beklädnadsersättningarna, som ursprungligen utgjorde regnkappa, päls, automobilfilt, pälsvantar, skinnväst och överdragskläder, hava under årens lopp ökat med en kavajkostym.

Förste chauffören Furrers och andre chauffören Erikssons kontanta avlöningsförmåner från riksbanken belöpte sig under sistlidna år till respektive 5,450 kronor 80 öre och 4,620 kronor 80 öre, däruti då inbegripna premier för sparsamhet med förbrukningsartiklar och av chaufförerna själva verkställda underhålls- och förbättringsarbeten å bilarna, utgörande för den förre 1,234 kronor 80 öre och för den senare 617 kronor 40 öre.

Furrer och Eriksson hava emellertid uppsagt sina kontrakt och anhållit, att fullmäktige måtte vidtaga åtgärder för beredande åt dem av ordinarie anställning och därmed förenade förmåner för dem och deras familjer. Samtidigt med deras förenämnda begäran anhöllo chaufförerna, att fullmäktige, till dess frågan om deras förflyttning på ordinarie stat kunde bli prövad och avgjord, ville bevilja dem förbättrade månadsarvoden, och hade i avseende härpå Furrer uttalat önskan att bli likställd med biträdande maskinisten. Tillmötesgående chaufförernas sistnämnda anhållan hava fullmäktige den 29 sistlidna januari beslutit, att Furrer och Eriksson från och med innevarande år tillsvidare finge komma i åtnjutande av månadsarvoden, motsvarande för Furrer biträdande maskinistens och för Eriksson vaktmästares vid huvudkontoret avlöningsförmåner med därå belöpande dyrtidstillägg, så länge sådant utginge.

Vad angår frågan om beredande av fast anställning åt chaufförerna synes det fullmäktige lämpligt, att deras sysslor uppföras på ordinarie stat, då de under alla förhållanden äro för banken behövlige. En sådan åtgärd är också, beträffande

de nuvarande chaufförerna, billig med avseende på den långa tid — över tio år — som Furrer och Eriksson i sådan egenskap tjänstgjort och under vilken bägge samvetsgrant och plikttroget skött sina befattningar.

Beträffande de avlöningar, som böra bestämmas för chaufförerna, anse fullmäktige, att förste chauffören, som har närmaste ansvaret för vården av materiel och förbrukningsartiklar, bör likställas med biträdande maskinisten och andre chauffören med vaktmästare vid huvudkontoret. Därjämte böra chaufförerna i stället för den dem på senare åren tilldelade kavajkostymen få uniformsbeklädnad i likhet med vaktpersonalen, samt, som för närvarande, påls m. fl. under arbetet erforderliga persedlar. Fullmäktige anse även det vara för banken till gagn, att fullmäktige, vid chaufförernas förflyttning på ordinarie stat, må äga samma befogenhet som hittills att, när fullmäktige därtill finna skäl, tilldela chaufförerna lämpliga premier för sparsamhet med förbrukningsartiklar och god skötsel av materielen. [detta avseende vilja fullmäktige framhålla, att särskilt Furrer är i besittning av utmärkt gott handlag och goda insikter i mekaniska arbeten, vilket gör, att icke oväsentliga besparingar kunna göras därigenom, att chaufförerna själva ha förmåga att utföra en hel del ifrågakommande reparationsarbeten.»

Såsom fullmäktige erinra, har eldaren Johansson under tretton år med bästa vitsord tjänstgjort vid riksbanken. Med hänsyn härtill och då enligt vad fullmäktige därjämte framhållit Johanssons befattning är av den natur, att den synes icke kunna undvaras, har utskottet ansett sig böra tillstyrka bifall till förslaget att förflytta Johansson på ordinarie stat med aflöningsförmåner lika med vaktmästares kontanta avlöning vid huvudkontoret eller 2,200 kronor.

Utskottet.
Samma skäl — en lång, väl vitsordad tjänstgöring och befattningarnas behövlighet för banken — hava av fullmäktige åberopats beträffande frågan om beredande av fast anställning åt chaufförerna. Fullmäktige hava i detta avseende föreslagit, att å riksbankens aflöningsstat vid huvudkontoret uppföras en förste chaufför med avlöning lika med biträdande maskinistens vid huvudkontoret eller 2,350 kronor samt en andra chaufför med aflöning lika med vaktmästares vid huvudkontoret eller 2,200 kronor. Därjämte skulle chafförerna tilldelas erforderliga uniforms- och arbetspersedlar. Utskottet, som funnit fullmäktiges förslag i denna del väl motiverat, har ansett sig böra tillstyrka bifall till detsamma.

Fullmäktige hava vidare föreslagit, att ovan omförmälda ändringar i avlöningsstaten måtte få träda i kraft från och med ingången av år 1920; och har utskottet med hänsyn därtill att av här ifrågavarande befattningshavare de två chaufförerna redan uppbära avlöningar till samma belopp som de föreslagna funnit sig böra biträda denna framställning.

Mot det ifrågasatta bemyndigandet för fullmäktige att, när de där-

till finna skäl, tilldela chaufförerna lämpliga premier för sparsamhet med förbrukningsartiklar och god skötsel av materielen har utskottet icke haft något att erinra.

Utskottet hemställer alltså,

att riksdagen må

A. besluta

1:o) att eldaren vid riksbankens huvudkontor Anders Wilhelm Johansson må från och med den 1 januari 1920 förflyttas på ordinarie stat med avlöningsförmåner lika med vaktmästares vid huvudkontoret kontanta avlöning;

2:o) att å riksbankens avlöningsstat vid huvudkontoret från och med år 1920 uppföra två chaufförsbefattningar, en förste och en andra chaufför med avlöningsförmåner för förste chauffören lika med biträdande maskinistens kontanta avlöning och för andre chauffören lika med vaktmästares vid huvudkontoret kontanta avlöning med rätt därjämte för båda chaufförerna att erhålla erforderliga uniforms- och arbetspersedlar; samt

B. bemyndiga fullmäktige att, när de därtill finna skäl, tilldela chaufförerna lämpliga premier för sparsamhet med förbrukningsartiklar och god skötsel av materielen.

Stockholm den 18 maj 1920.

På bankoutskottets vägnar:

EMIL KRISTENSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

av första kammaren: herrar *Gustafsson, Juhlin, Öhngren, Johansson* i Friggeråker, *Enhörning* och *Malmberg* samt

av andra kammaren: herrar *Kristensson, Gustafsson* i Örebro, *Jousson* i Gumboda, *Edbom, Lindvall, Andersson* i Milsmaden, *Jensen* och *Andersson* i Stockholm.